Büyücü Alden'in Kırık Asası

Yavuz DEMİRKIRAN

Büyücü Alden'in Kırık Asası

Yavuz DEMİRKIRAN

Sisli tepelerin yeşil dalgalar gibi yuvarlandığı Brookhollow köyünde, Büyücü Alden yaşardı. Uzun boylu ve sıskaydı; sıcak kahverengi teni, uzun gümüş-beyaz saçları ve parlak kehribar gözleri vardı. Koyu çivit mavisi cübbesi altın yıldızlarla parıldardı. Alden asasını hafifçe sallayarak neredeyse her şeyi onarabilirdi. Köylüler onun büyüsüne hayran kalırdı ve Alden, iyi kalpli olsa da, gücüyle çok gurur duyardı.

Bir sabah, nehir üzerindeki eski taş köprü çatladı. Köylülerin elmalarını ve yünlerini pazara taşıması için bu köprü gerekiyordu. Alden uzun sivri şapkası ve geniş kolları dalgalanarak geldi. 'Geri çekilin!' diye duyurdu. 'Tek bir büyüyle onaracağım.' Asasını kaldırdı ve güçlü bir sözcük haykırdı. Ama asa kaydı, korkuluğa çarptı ve keskin bir çatırtıyla ikiye kırıldı.

Alden elindeki iki parçaya baktı. Kehribar gözleri kocaman açıldı. 'Ah hayır,' diye fısıldadı. 'Asam olmadan çaresizim!' Önce bir dalla, sonra bir kaşıkla, sonra bir çakıl taşıyla büyü yapmayı denedi. Hiçbiri işe yaramadı. Köylüler toplanıp fısıldaştı. Alden'in yanakları yandı. Kendini hiç bu kadar küçük hissetmemişti. Kırık asayı kemer çantasına soktu ve içini çekti.

Kısa boylu, tıknaz bir kadın öne çıktı. Koyu kahverengi teni, kırmızı bir başörtüsünün altında kısa kıvırcık siyah saçları ve aletlerle dolu deri bir önlüğü vardı. 'Ben marangoz Mara,' dedi. 'Bir köprüyü onarmak için büyüye ihtiyacın yok. Tahtaya, çiviye ve iyi bir çekice ihtiyacın var. Sana öğretirim.' Alden gözlerini kırpıştırdı. 'Ama ben bir büyücüyüm,' dedi. Mara gülümsedi. 'Bugün bir yardımcısın. Hadi işe koyulalım.'

Mara, Alden'e bir testere ve bir tahta verdi. İlk başta eli dolaştı. Testere kaydı ve parmağını çizdi. 'Ah!' diye bağırdı. 'Büyü bana hiç acı vermezdi!' Mara kıkırdadı. 'Büyü sana sabrı da öğretmedi. Tekrar dene, yavaşça.' Alden derin bir nefes aldı. Dikkatlice testereyle kesti. Tahta dümdüz yarıldı. 'Başardım!' dedi, şaşkınlıkla. Mara başını salladı. 'Gördün mü? Çok çalışmak kırık bir asadan daha iyidir.'

Bütün sabah yan yana çalıştılar. Alden ölçmeyi, çekiç kullanmayı ve zımparalamayı öğrendi. Cübbesi tozlandı ve gümüş saçları bağlarından kurtuldu. Ama her tahtayla köprü daha da sağlamlaştı. 'Doğuştan yeteneklisin,' dedi Mara. Alden gülümsedi, kolları ağrısa da. Hayatında hiçbir şey inşa etmemişti. Kırık asa çantasında duruyordu, o an için unutulmuştu. Çok çalışmak iyi hissettiriyordu.

Öğleyin, dağınık bakır kızıl saçlı ve ön dişi eksik gülümseyen küçük bir çocuk koşarak geldi. 'Ben Pip!' dedi çocuk. 'Senin çekiçle vurduğunu gördüm! Bahçemi görmek ister misin?' Pip'in üzerinde yamalı sarı bir tunik ve hasır bir bileklik vardı. Alden yorgun ama meraklıydı, peşinden gitti. Pip'in bahçesi yeşil filizlerden oluşan bir karmaşaydı. 'Havuç ve fasulye yetiştiriyorum,' dedi Pip. 'Bana yardım edebilirsin!'

Pip, Alden'e küçük bir mala verdi. 'Bir çukur kaz, bir tohum bırak, üstünü ört,' diye açıkladı Pip. Alden toprağa diz çöktü. Çivit mavisi cübbesi bir daha asla eskisi gibi olmayacaktı. Dikkatlice kazdı ve minik bir tohum ekti. 'Büyüyecek mi?' diye sordu. 'Sular ve beklersen,' dedi Pip. 'Hatalar olabilir. Ben bir kere ayakkabımı ekmiştim!' Alden güldü. İçinde yeni bir şeyin tohumunun büyüdüğünü hissetti.

Öğleden sonra Alden'in karnı guruldadı. Gümüş örgülü ve yuvarlak gözlüklü, tombul, yaşlı bir kadın belirdi. 'Ben Hazel Nine,' dedi. 'İşçiler için ekmek pişiririm. Gel, biraz ekmek ye.' Önlüğü unla kaplıydı ve elinde tahta bir kaşık taşıyordu. Alden onun peşinden sıcacık bir mutfağa gitti. 'Yemek yapmak da bir büyüdür,' dedi, 'ama sabır ve iyilik ister.'

Hazel Nine, Alden'e hamur yoğurmayı öğretti. 'İt, katla, çevir,' dedi. Alden'in elleri hamura yapıştı. Sakalına un püskürdü. 'Ortalığı batırıyorum!' diye sızlandı. 'İşte böyle öğrenilir,' dedi Hazel Nine yumuşacık bir sesle. 'Şimdi somunu şekillendir.' Alden şekillendirdi ve kısa süre sonra mutfak sıcak ekmek kokusuyla doldu. Gurur duydu. 'Bunu ben yaptım,' dedi. Hazel Nine göz kırptı. 'Kendi iki elinle.'

O akşam köylüler onarılmış köprüde toplandı. Elmalar, yünler ve taze ekmek getirdiler. Mara bir fener kaldırdı. 'Alden'e,' dedi, 'bizimle çalışmayı öğrenene!' Herkes alkışladı. Alden'in gözleri parladı. Kırık asasını çıkardı. 'Büyünün her şey olduğunu sanıyordum,' dedi. 'Ama bana iyiliğin ve çok çalışmanın daha önemli olduğunu gösterdiniz.' Yeni arkadaşlarına gülümsedi.

Ertesi gün, gezgin bir tamirci Brookhollow'a uğradı. Alden'in kırık asasını gördü ve 'Onu tamir edebilirim,' dedi. Parçaları birbirine yapıştırdı ve gümüş telle sardı. 'Yeni gibi,' dedi. Alden asayı tuttu. Sıcak ve tanıdık hissettiriyordu. Ona teşekkür etti ve büyüye geri dönmeli miyim diye düşündü. Ama sonra Pip'in bahçeden seslendiğini duydu.

Alden asası elinde bahçeye yürüdü. Pip inatçı bir yabani otu çekmeye çalışıyordu. 'Yardım ister misin?' diye sordu Alden. Asasını çantasına koydu ve diz çöktü. Birlikte çektiler ve yabani ot fırlayıp çıktı. 'Hâlâ bahçeyle ilgilenmek istiyor musun?' diye sordu Pip. 'Elbette,' dedi Alden. 'Büyü bekleyebilir. Sulayacak tohumlarım ve pişirecek ekmeğim var.' Mara köprüden el salladı, o da karşılık verdi.

Haftalar geçti. Alden çitleri onardı, turtalar pişirdi ve çiçekler dikti. Çivit mavisi cübbesi yamalandı ve gümüş saçları talaş koktu. Ama kehribar gözleri her zamankinden daha çok parıldıyordu. Bir gün bir köylünün arabasının tekerleği kırıldı. Alden büyü kullanabilirdi, ama 'Bir deneyeyim,' dedi. Tahta ve çivilerle onardı. Tekerlek kusursuz yuvarlandı. 'Sen gerçek bir yardımcısın,' dedi Mara.

Pip sordu: 'Ya büyün geri gelirse? Gider misin?' Alden gülümsedi. 'Asam yine çalışıyor,' dedi, 'ama büyü tek yol değil. Marangozluk, yemek yapma ve bahçıvanlık pratiği yapmaya devam edeceğim. Bunlar beni mutlu ediyor.' Asasını çıkardı ve solmakta olan bir bitkiye doğrulttu. Küçük bir yağmur bulutu belirdi. 'Ama büyü de yardımcı olabilir,' diye ekledi sırıtarak. Pip kıkırdadı.

Ve böylece Büyücü Alden Brookhollow'da kaldı. Bazen büyü kullandı, ama elleri de en az onun kadar meşguldü. İyiliğin, çok çalışmanın ve yeni becerilerin kendilerine özgü bir büyü olduğunu öğrendi. Köprü hâlâ ayakta, sağlam ve dimdik. Ve eğer ziyaret ederseniz, yamalı cübbeli, uzun boylu, sıska bir büyücünün kızıl saçlı bir çocuğun yanında tohumlar diktiğini ve güneşte güldüğünü görebilirsiniz.